

Shekacho

vizier

De familie Haasnoot voor bijbelvertaalwerk in Ethiopië

Nieuwsbrief nr. 19 - mei 2000

Shekacho Vizier laat deze keer een 'gastschrijver' aan het woord: Brenda de Gooijer uit Barneveld. Brenda werkt op het kantoor van Wycliffe Nederland. Ze wilde meer weten over het werk 'op het veld', en ze kwam daarom drie maanden naar Ethiopië. Ze verbleef een maand bij ons in Mettu. Hieronder vindt u haar belevenissen.

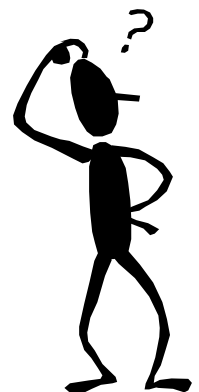
"Ja, daar was ik dan bij de familie Haasnoot in Mettu. Donderdag 9 maart vloog ik van Addis Abeba naar Gore, een plaats zo'n 18 kilometer van Mettu af. Het was een klein 17-persoons vliegtuigje, dat was wel een belevenis. Gelukkig ging alles goed, ook op het vliegveld. Ze vroegen niet eens naar m'n paspoort en daar was ik erg blij om omdat ik alleen maar een kopie bij me had. Het was een prachtige vlucht. We vlogen erg laag en ik kon alles zo goed zien. Ik zag hutjes, stoffige wegen en soms zag ik zelfs mensen of dieren lopen. Het prachtige Afrikaanse landschap zag ik veranderen van kale, dorre vlakten in mooi groen, heuvelachtig bosgebied. Erg mooi! Na 2 uur vliegen landden we veilig in Gore, op een grasveld! Ik werd opgehaald door Jaap, Joël en Jesse. Het was leuk hen weer te zien natuurlijk.

Het kleine huis in Mettu

Ik had een kamer in het guesthouse, 10 stappen bij het huis van Jaap en Mirjam vandaan. Een kamer van ongeveer 3 bij 4 meter en een douche en toilet. Een koude douche. En een piepklein wastafeltje, dat de helft van de tijd aan één kant 10 cm van de muur af hing, zodat ik het maar weer een flinke duw gaf om het op z'n plaats te krijgen, ondertussen hopen dat hij het nog 4 weken vol zou houden. Geen spiegel, dus je begrijpt dat ik hier in Addis even moest slikken toen ik mezelf weer in spiegelbeeld zag. Verder zat er onder de deur een kier van 3 cm en dat was weer handig voor hagedisjes en rupsen die dan ook af en toe binnen kwamen wandelen. Verder had ik uitzicht op suikerriet en valse bananenbomen. Af en toe liepen er schapen voor m'n veranda te grazen of koeien. En heel af en toe kwam er een aap door de bomen slingeren. Ook hoorde ik regelmatig de dominee in de kerk preken. Ik kon zo horen of het een goede preek was. Dan riep de hele kerk 'Amen' of 'Hallelujah!!' Lachen toch. Ik heb het daar erg leuk gehad en ik was maar wat blij met m'n eigen kamertje!!

De 'Haasnoot Homeschool'

De 'Haasnoot Homeschool' bestaat uit twee Haasnoot-kinderen: Joël (bijna 11) en Jesse (6) en één Haasnoot-juf: Mirjam. En nu was er dus voor vier weken een hulpjuf: ik. We begonnen, zoals op elke school, met het zingen van wat liedjes en met een Bijbelverhaal. Daarna bleef Jesse bij juf Mirjam en Joël en ik gingen naar mijn kamer, dat was zijn klas in de tijd dat ik in Mettu was. Joël zit in grade 5 (groep 7). De meeste vakken heeft hij in het Engels maar Nederlands heeft hij natuurlijk in het Nederlands, en ook geschiedenis en aardrijkskunde. Hij deed z'n werk en dan keek ik het na. Als hij het niet snapte legde ik het uit, al moest ik me er meestal eerst ook in verdiepen. Weten jullie wat het verschil is tussen een 'rectangular prism' en een 'cube'? En wat zijn 'inches, ounces, cups' en 'gallons'? En wat zijn 'objects, direct objects' en 'articles' in een zin? Wie was Karel de Grote en wat kwam eerder, de steentijd of de ijzertijd? Waar ligt de bollenstreek en wat is polderland en wat is een gemaal? En wat had hij de eerste dagen toch veel fouten in spelling... Gek he als je nieuwe juf de uitspraak van sommige woorden verkeerd zegt, dan valt het ook niet mee om het woord toch goed op te schrijven... Maar goed, ik heb er erg van genoten en er natuurlijk ook veel van geleerd. (Joël hopelijk ook...) Als Joël z'n werk af had, had hij meestal 's middags vrij. In het begin deden we nog wel eens natuurkundige proefjes zoals ballonnen die aan het plafond blijven kleven en van alles met magneten. Maar op een gegeven moment was het zo ontzettend heet 's middags, dat het een hele kunst was als je recht op je stoel kon blijven zitten, dus in proefjes hadden we geen puf meer. Wel hebben we op een gegeven moment in 3 middagen een papieren stad gemaakt. Dat was erg leuk en

gezellig. Aan het eind hebben we een expositie gegeven bij mij voor op de veranda. Mirjam mocht het lint doorknippen en de expositie van 'Haasnoot City' was geopend.

In een bos staat een kleine kerk...

...waar mensen leren lezen en schrijven in hun eigen taal!

We zitten met z'n zevenen in een auto. Dat moet er lachwekkend uit zien. Voorin 3 blanke vrouwen (2 Finse en ik) en achterin 4 zwarte mannen. Lekker op een propje, maar ach, het gaat best. We gaan een alfabetiseringsklas van Regina, één van de Finse vrouwen, bezoeken. Het pad is smal en vreselijk hobbelig. In Nederland zouden we het een wandelpad noemen. Maar de auto is groot en sterk en kan de situatie best aan. We rijden over een thee-plantage, door de bush en op een gegeven moment is er zomaar 'in the middle of nowhere' een open plek in het bos. En daar staat een kerkje, van iets wat bijzonder veel op koeiepoep lijkt. Ik vind het zo bijzonder, dat ik er echt blij van wordt. Het is toch geweldig om daar op die plek te staan en dit mee te mogen maken?! Om twee uur hoort de klas te beginnen. Er zijn nog maar 3 studenten. Langzaam komen er meer studenten uit het bos gelopen en om drie uur zijn er 9 studenten. De teacher vindt dat er nu wel genoeg zijn om te beginnen met de les. Hij schrijft eerst de les uit het boek over op het bord. De les staat meer diagonaal dan horizontaal op het bord en het is ook een beetje moeilijk te lezen, maar goed. De leerlingen luisteren aandachtig. Het is een rustige les, even later schrijven de leerlingen de les van het bord over. Ik kijk even over de schouder van een paar mensen en ik moet oppassen dat ik niet in de lach schiet: het is echt onleesbaar. A's en b's en de r zijn vervormd tot onleesbare tekens. Toch staat er heel geinig een grote rode krul van de leraar doorheen: goed gedaan! Een beetje ongelooflijk vind ik het wel. Maar als ze van het bord op moeten lezen, gaat dat meestal wel goed, dus lezen kunnen ze het wel. Buiten staan 2 jongetjes de hele les door het raam naar binnen te kijken. Over een paar jaar zitten zij hier misschien ook wel te schrijven in hun voddige schriftje. Ik geef ze maar een pen, dan kunnen ze vast oefenen... Om een uur of vijf gaan we weer weg. Het is nog anderhalf uur rijden naar Mettu. Ik heb erg genoten van deze dag. Het is zo mooi om te zien hoe het werk nou in de praktijk gaat. Het is heel anders dan de succesverhalen op video's hoor! Veel echter, veel werkelijker en honderduizend keer mooier!"

Wist je dat...

...je in Mettu dichte schoenen moet dragen vanwege zandvlooiën die hun eitjes het liefst in voeten leggen;
...het Amhaarse woord voor 'veranda' 'berenda' is en mensen dus denken dat ik zo heet;
...we elke dag brood uit de zonne-oven aten en licht van de zonnelamp hadden;
...er een baby-aapje op m'n schoot in slaap viel;
...de tijd hier 3 keer sneller gaat dan in Nederland;
...ik niet wist dat je zo blij kunt zijn met regen dat je midden in de nacht de neiging hebt om erin te gaan staan.

PS: Nog een ps-je van de familie Haasnoot: we hopen in de komende weken naar Masha te verhuizen. We stellen uw gebed daarvoor erg op prijs!

Hartelijke groeten van Mirjam, Jaap, Joël, Jesse, Desta & David Haasnoot